

Eén derde van de wereldbevolking zit er intussen in meerdere of mindere mate in lockdown. Door de coronacrisis wordt het met de dag duidelijker dat wij als primaire sector onmisbaar zijn in iedere maatschappij, waar ook ter wereld. Intussen herontdekt men de producenten en lokale winkel van om de hoek. Dat alleen al stemt ons tevreden, een gevoel dat nog versterkt wordt door de vele openlijke steunbetuigingen door BV's voor alle boeren en tuinders (m/v), met TV-kok Jeroen Meus op kop. Het was heel fijn om vast te stellen dat hij snel reageerde en inpikte op ons voorstel om zijn Dagelijkse Kost uitzendingen bij te sturen in functie van de lokale seizoengroenten zoals onder meer asperges. We vernemen ook dat de vraag naar asperges met de dag groter wordt en dat velen zelf aan het kokerellen slaan met de seizoengroente bij uitstek. De aspergetelers, die een gans jaar naar deze periode toe werken, kunnen er alleen maar wel bij varen.

Het wegvallen van de afzet en consumptie via de horeca is een ongelooflijke klap voor zowat alle sectoren, maar in de versmarkt komt die klap wel heel hard aan. Speciale en gewone bladgroenten vinden ook minder gemakkelijk hun weg naar de doorsnee Vlaming, of toch niet in die mate dat de markt opnieuw en voldoende aantrekt. Ook daar zal extra promo welkom zijn en daarvoor zit VLAM als ervaren promotieorganisme in de cockpit. De geplande acties voor de komende maanden worden bijgesteld in nauw overleg met de sectorvertegenwoordigers, dus ook met input vanuit het ABS. Er komen dus nog extra campagnes om meer aandacht te vestigen op alle lekkers van bij ons.

Dat we hier ons geen zorgen hoeven te maken over de voedselbevoorrading ligt natuurlijk ook in het feit dat we een zeer hoge zelfvoorzieningsgraad hebben en een exportgerichte regio zijn in zowat alle sectoren. We houden hout vast dat de bevoorradings- en afnameketting niet doorbroken wordt en dat alle producten vlotjes blijven weggaan van op onze velden en bedrijven. Dat er reeds een impact is op de prijsvorming, met sterke neer- én opwaartse schommelingen van week to week, dat was te verwachten. Wanneer dat binnen de perken blijft en niet te lang blijft duren, dan zullen we dat wel overleven. Anders is het wanneer blijkt dat sommigen menen misbruik te kunnen maken van de toestand om gemaakte volume- of prijsgarantiecontracten niet te moeten nakomen. De term "overmacht" wordt dan plots bovengehaald... Corona is vandaag erkend als overmacht voor tewerkstelling, waardoor een miljoen Belgen in tijdelijke werkloosheid gezet werden, niet als overmacht om contracten op te schorten. Een extreem grote zelfvoorzieningsgraad is vandaag best wel OK, maar er is ook een keerzijde aan de medaille.

Het is misschien ook een delicaat item, maar in dit coronatijdperk neemt iedereen wel wat tijd om erover na te denken, te bezinnen en met meer of minder controversiële uitspraken op de proppe te komen. De vraag die de voorbije dagen soms gesteld werd, is of we als sector wel goed bezig zijn met de niet-aflatende groei die we zien in een aantal sectoren, met als voorbeeld de zuivelsector. Een sector die extreem gevoelig is aan onvoorziene marktontwikkelingen en -verstoringen buiten onze wil om en waar sinds een paar jaar geen rem meer lijkt te staan op de productie, met alle gevolgen van dien wanneer er ook maar iets verkeerd loopt. De focus die van uit bepaalde hoeken en tegen onze wil in, gelegd is op ongelimiteerde groei, zorgt bij de minste crisis voor een etterbuil die openspringt. Opvallend daarbij is dat er nu vanuit BCZ zelf een oproep gedaan wordt om de productie niet op te drijven om lagere prijzen te counteren. Het is ooit anders geweest! Crisissen als mond- en klauwzeer, dioxine, varkenspest, vogelgriep, Ruslandboycot en Afrikaanse varkenspest tonen aan dat we ergens tegen de limieten van het toelaatbare aanlopen. Onze Vlaamse landbouw is zeer sterk gericht op export en bij de minste marktverstoring zweet de hele sector. Crisissteunmaatregelen en overbruggingsubsidies kunnen hier tijdelijk soelaas brengen, maar aan de basis gebeurt weinig fundamenteels. Moeten we onszelf in deze tijden niet eens de vraag stellen of we nu al dan niet te ver gegaan zijn. Voedsel produceren aan verkoopprijzen van 30-40 jaar geleden? In geen enkele maak- of dienstensector kan je dit uitgelegd krijgen. En toch moeten er nog jongeren opstaan die het bedrijf willen verder zetten. Is het adagio "nog groter, nog meer kredieten, nog grotere investeringen, nog grotere (mentale) druk" langer houdbaar? Soms hebben we de indruk dat we momenteel produceren om anderen aan het werk te houden en omzet te laten draaien, met marges. Want wat als dit stil valt? Gaat de industrie blijven afnemen van ons omdat we schone ogen hebben, of zal het gras toch groener zijn aan de overkant?

Hendrik Vandamme, landbouwer-voorzitter Algemeen Boerensyndicaat, op zoek naar respect.

#boerzktrespect | @voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be